

PREZENȚA ROMÂNIEI

Pretutindeni în lume, gândirea politică românească de azi, construcția de stat a țării noastre, dezvoltarea culturii, succesele artei românești creatoare și interpretative, toate aceste semne limpezi de prosperitate, de bogăție spirituală și materială, sînt unanim salutate cu admirație și respect. Viu demonstrate, direct și cu strălucire, în zeci de țări, valorile și calitățile poporului român sînt sintetizate în personalitatea excepțională a tovarășului Nicolae Ceaușescu, în munca, operele și acțiunile sale. Recentele călătorii peste hotare, contactele prestigioase și rodnice cu atîția oameni de stat, din politică, economie și cultură, amplele ecouri ale interviurilor publicate de ziare și reviste cu largă răspîndire pe toate continentele au confirmat faptul că, pe eșichierul vieții internaționale actuale, președintele Nicolae Ceaușescu este una dintre figurile cele mai prețuite și admirate, sentimentele de omagiu ce i se adresează răsfrîngîndu-se, din plin, asupra țării și poporului nostru, în toate locurile și circumstanțele.

Oamenii din viața artistică românească — și, în special, oamenii de teatru — sînt ei înșiși, nemijlocit, în măsură să înțeleagă, prin propria lor experiență, adevărul acesta. Numeroasele ansambluri românești participante la turnee în străinătate, numeroșii autori dramatici, actori, care au participat la diferite congrese, conferințe, festivaluri în țări de pe toate continentele au avut prilejul să constate — și confirmă faptul — că numele României, politica ei de prietenie și de colaborare deschisă, sinceră, cu toate statele și popoarele iubitoare de pace sînt cunoscute și apreciate, pozitiv, cu căldură, în cele mai largi cercuri ale opiniei publice. Se poate spune, pe drept cuvînt, că nici nu mai există elemente de comparație între felul cum era privită țara românească în urmă cu trei-patru decenii și felul plin de admirație cu care este considerată, apreciată și stimată astăzi. Profesorul universitar din Bologna Franco Spisani scria, de curînd, în numărul pe care „Revista Internațională de logică“ l-a închinat României, că țara noastră are, efectiv, un „chip nou“, pe care-l formează ansamblul progresului și succeselor sale în toate domeniile de activitate — în construcția economică și în eflorescența cultural-artistică.

Mai este, oare, nevoie să adăugăm că succesele, prestigiul, prețuirea oamenilor de cultură, mai cu seamă a criticilor și observatorilor competenți, nu se pot cîștiga fără serioase și stăruitoare eforturi? În viața teatrală din lume, în care se înfruntă și se încruciează, într-o cordială întrecere, numeroase forme și curente de exprimare artistică, fiecare cultură poate și trebuie să intervină, să participe, cu stilul său propriu, cu propria ei contribuție, specifică.

Arta noastră, teatrul nostru au mîndria de a fi expresia vie a unei societăți socialiste, în plină și multilaterală dezvoltare. O definiție de felul acesta este foarte măgulitoare dar — să fim atenți! — ne și obligă! Pe drumul său de perfecționare, impus de însăși legitatea progresului, arta teatrală, simultan cu toate formele artistice, trebuie să exprime, să oglindească dinamica dezvoltării societății, pașii înaintea făcuți în domeniile atât de vaste ale cunoașterii, ale gândirii și sensibilității umane. Numai în aceste condiții, artele se vor reinnoi, neîncetat, își vor croi drumul larg, dar nu lipsit de greutate, către formele cele mai înalte de exprimare și către cel mai bogat conținut de viață. Fără îndoială, teatrul se situează pe primul plan în această nobilă întrecere, deoarece este prin excelență o artă socială, o artă a oamenilor și pentru oameni. Dar, așa cum spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu, într-o magistrală formulare: „Pentru a-și dedica opera oamenilor, artiștii trebuie să știe ce doresc, la ce visează ei, care sînt interesele și idealurile lor, ei trebuie să pătrundă adine în conștiința maselor, să cunoască marile deplasări pe care le-a determinat în gîndirea și sensibilitatea lor socialismul. Astfel, poeziile, romanele, piesele de teatru vor putea exercita o puternică influență asupra minții și inimii omului de azi, vor putea deveni purtătoare de mesaj ale celei mai înalte etici — umanismul socialist“.

Iată, așadar, către ce culmi sîntem datori să înălțăm arta dramatică și arta spectacolului, pentru a cuprinde, cu adevărat, și în cele mai fericite expresii, mesajul societății noastre socialiste. Omul nou, plămădit de lunga și glorioasa serie de lupte și de victorii ce stau la temelia actualii noastre societăți, este mai exigent astăzi decît oricînd. El este purtătorul unei noi psihologii, de un nobil și substanțial rafinament, care-l ajută să înțeleagă arta într-o perfectă fuziune cu viața. Acum, în societatea socialistă, se poate vorbi despre formarea personalității umane multidimensionale, care nu rămîne, desigur, numai pe planurile social-economice. Deplina realizare a acestei personalități se face, simultan, pe planurile culturii și artei, pe planul eticii, într-o minunată jerbă de valori și de creații spirituale, caracteristice anilor noștri. Omul îndrăgostit, astăzi și aici, de artă este omul marilor transformări economice și sociale, este omul planurilor de stat împlinite prin înțeleapta conjugare a tuturor eforturilor, către mai rapidă realizare a unui scop colectiv, care este desăvîșirea societății socialiste și înaintarea către comunism.

Teatrul românesc se înscrie, cu prestanță și cu trăsături proprii, originale, în teatrul lumii întregi, așa cum România socialistă își afirmă, prin totalitatea creațiilor și capacităților sale materiale și spirituale, prezența în lume. Se cuvine să subliniem, cu vigoare, că însuși Programul partidului ne indică linia de urmat, atunci cînd, după ce definește rolul literaturii și artei, arată că aceste două mari creații sociale trebuie să militeze, prin forța lor educațională, prin tendința lor către frumusețe și adevăr, pentru solidaritate între toate forțele revoluționare și progresiste din lume, pentru idealurile de libertate socială și națională ale popoarelor, pentru colaborare și prietenie între toate națiunile.

În acest tablou de ansamblu al gîndirii și al activității statului nostru, al popoului nostru, al oamenilor creatori de valori materiale și de valori spirituale, prezența României în lume capătă un relief și o lumină de a căror evidentă strălucire avem dreptul să ne mîndrim. Toți creatorii și interpreții, toți colaboratorii spectacolelor de teatru românesc sînt hotărîți să pună în serviciul acestei prezențe capacitatea lor de muncă, forța lor de creație artistică, hotărîți să contribuie, cu talentul lor, la creșterea continuă a prestigiului de care se bucură România socialistă.